

Revista presei în format electronic poate fi consultata pe Comun (N:)/Comunicare/Revista Presei/Revista de Azi

EVENIMENTUL ZILEI

Scandalul concursurilor explodeaza la BBC

Alexandru Bala

Producatorii unor astfel de show-uri i-au mintit grosolan pe telespectatori, declansand un scandal de proportii care ar putea afecta credibilitatea BBC.

Mai multi editori si angajati ai televiziunii publice britanice BBC risca sa fie concediati in urma unui scandal care a explodat in ultimele doua zile din cauza aranjarii unor emisiuni tip concurs interactiv.

Consiliul de conducere al companiei a promis ca va fi nemilos cu echipa emisiunilor incriminate, dupa „un esec semnificativ in controlul acestora”.

Conform Media Guardian, telespectatorii au fost indusi in eroare si pacaliti in timpul unor show-uri ca „Children in Need”, „Comic Relief” si „Sport Relief”, precum si in cazul unor alte trei programe radio si TV, unele dintre ele de anul trecut sau chiar din 2005. In toate aceste situatii, membrii echipelor de productie au pozat in castigatori sau au folosit nume fictive pentru a justifica premiile.

Programele primisera „unda verde”

Scandalul concursurilor trucate vine la putin timp dupa ce organizatia care reglementeaza audiovizualul in Anglia a demonstrat aranjarea unei alte emisiuni, „Blue Peter”, pentru care BBC a fost amendat in premiera in istoria sa. De altfel, presedintele trustului, Sir Michael Lyons, s-a aratat furios mai ales pentru ca, in urma scandalului „Blue Peter”, o monitorizare interna periase toate show-urile din grila postului si le daduse „unda verde”.

Potrivit acestuia, raportul directorului general Mark Thompson „contine dovezi inca si mai dezamagitoare despre insuficienta intelegere si cooperare intre anumite departamente, in legatura cu standardele de acuratete si onestitate la care ne asteptam. De asemenea, conducerea editoriala s-a aratat incapabila de a asigura respectarea acestor standarde”.

In cazul emisiunii „Sport Relief”, publicul a fost lasat sa creada ca unul dintre telespectatori sunase si castigase competitia, cand, de fapt, „norocosul” era un membru al echipei de productie. Ar fi fost „imposibil” ca emisiunea-concurs sa „curga” asa cum s-a vazut la televizor, au declarat oficiali ai BBC pentru Media Guardian.

„Este o greseala foarte grava din partea BBC. Trebuie sa intelegem de ce aceste incidente au avut loc si de ce au iesit la suprafata abia azi (joi - n.r.)”, a declarat directorul general adjunct Mark Byford.

Acesta a mai spus ca „majoritatea” membrilor echipei BBC nici nu s-ar putea gandi sa pacaleasca telespectatorii, dar a admis ca acest scandal si valul de acuzatii care i-a urmat poate sa dauneze serios valorilor construite cu greu de radioteleviziunea publica britanica: „Un incident de acest gen distruge brandul”.

Responsabilii, concediati sau „trimisi acasa”

Byford spune ca, desi problema „evident nu este endemica”, nu este nici vorba despre „cativa angajati”. In timp ce stafful editorial care a incurajat si a acoperit incidentele va fi pus in fata unor actiuni disciplinare si risca sa fie concediat, editorii si responsabilii din conducerea executiva nu vor fi dati afara imediat.

Potrivit unor surse din institutie, cativa dintre acestia au fost deja informati sa nu se mai prezinte la slujba pentru o perioada. De asemenea, BBC nu va mai difuza nicio emisiune produsa de compania RDF, care si-a asumat raspunderea, pana ce ancheta interna nu este dusa la bun sfarsit.

Membrii din conducerea televiziunii, BBC Trust, au declarat, sub protectia anonimatului, ca, daca directorul general Mark Thompson si colegii sai nu vor demonstra ca lucrau pentru a scoate la iveala aceste „minciuni”, vor exista „consecinte serioase”.

„Pacalelile”

„Comic Relief”. Intr-un segment al emisiunii-concurs, ale carei venituri erau donate in scopuri caritabile, telespectatorii erau invitati sa raspunda la intrebari pentru a avea o sansa la premii care ar fi apartinut unui cuplu celebru.

Dupa ce primii doi apelanti au dat raspunsuri gresite, iar cei care asteptau pe linie au fost deconectati, un al treilea telespectator a dat in direct raspunsul corect. Acesta era de fapt un membru al echipei de productie. **(data difuzarii: 16 martie 2007)**

„TMI”. In urma unei probleme de productie ivite in organizarea competitiei in direct, telespectatorii au fost lasati sa creada ca un apelant a castigat concursul.

Producatorii au recurs la aceasta metoda pentru a justifica eroarea tehnica. Telespectatorul proclamat „invingator” era un membru al echipei de productie, care nu a cautat asistenta tehnica inainte de a recurge la acest „artificiu”.

(16 septembrie 2006)

„**Sport Relief**”. Publicul a fost indus în eroare de producători, care au desemnat un membru al echipei ca „norocosul” câștigător al premiului.

BBC a găsit dovezi potrivit cărora producătorii au planuit acest „deznodământ” când și-au dat seama că infrastructura tehnică a emisiunii nu îi permitea să decurgă conform scenariului. **(15 iulie 2006)**

„**Children in Need**”. Într-un segment al emisiunii tip teledon, difuzată în Scoția, telespectatorilor li s-a citit un nume fictiv de câștigător.

Concursul era deschis publicului, însă linia telefonică a fost blocată din cauza unei erori de comunicare, iar telespectatorii nu au putut intra în direct.

Producătorii au ajuns la concluzia că inventarea unui câștigător va rezolva problema, iar subterfugiul lor a rezistat aproape doi ani! **(18 noiembrie 2005)**

GANDUL

Copiii, după ce consumă televiziune și internet:

Neatenți, obraznici și lacomi

de **Diana POPESCU** | 21 IULIE 2007

În SUA, un copil vede, până la 18 ani, 200.000 de acte de violență

Neatenți, obraznici și lacomi

Distrația ieftină are, se pare, și dezavantaje serioase. Conform unui studiu recent, realizat de National Consumer Council din Marea Britanie, copiii dependenți de televizor sunt „lacomi și nefericiți”. Conform studiului, „copiii care petrec mult timp în fața televizorului și computerului sunt mult mai materializați”. În plus, puștii care preferă divertismentul la domiciliu „se ceartă mai mult cu familiile lor, au o părere mai proastă despre părinții lor și un mai scăzut respect de sine”.

Înșuși premierul Marii Britanii, Gordon Brown, se plângea, la începutul anului, că internetul și televiziunea au expus copiii la presiunea reprezentată de publicitatea agresivă. Pe vremea aceea nu era încă șef al guvernului, așa că putea critica în voie toate lucrurile care-i displăceau. Din actuala sa poziție, de mai mare al executivului, alegătorii britanici se așteaptă de la el să îmbunătățească situația. În îngrijorătorul raport al NCC se susține existența unei societăți divizate, în care influența reclamelor este extinsă inegal asupra diferitelor grupuri sociale. Astfel, copiii proveniți din familii defavorizate urmăresc mai mult programele TV destinate lor, dar și pe cele destinate unei audiențe mai ridicate din punct de vedere al vârstei. Acest lucru a dus la concluzia că acești copii sunt expuși unui număr mai mare de reclame, indiferent de grupurile țintă (cărora le sunt adresate acestea). Conform studiului, „doar puțin peste jumătate - 51% - dintre copiii din zonele defavorizate cred că «atunci când crești, cu cât ai mai mulți ani, cu atât ești mai fericit». În mod similar, aproape jumătate - 47% - dintre copii din zonele defavorizate «mai bine ar cheltui bani făcând cumpărături, decât să facă orice altceva»”.

În contrast, doar 23% dintre copiii care provin din familiile influente consideră că banii sunt cheia fericirii și că ieșitul la cumpărături este un mod bun de a-ți petrece timpul. „Aceste variații puternice arată că, în unele locuințe, televizorul apare ca o entitate omniprezentă, în special în timpul mesei”, se mai arată în raportul NCC, denumit „Watching, Wanting and Wellbeing: Exploring the Links”.

Americanii au și ei probleme cu consumul exagerat de programe tv al celor mici. Copiii petrec, în SUA, cam 4 ore zilnic urmărind programe de tot felul, în vreme ce „doza recomandată” n-ar trebui să depășească 1-2 ore. Cercetările relevă faptul că micuții care stau prea mult în fața televizorului au tendința de a deveni supraponderali (nu fac mișcare și văd anual cam 40.000 de reclame la tot felul de lucruri nesănătoase), iar obezitatea e o problemă națională în Statele Unite. Alte „beneficii” sunt scăderea notelor obținute la școală și a apetitului pentru lectură. În plus, specialiștii au studiat și aici chestiunea violenței, iar bilanțul e de natură să-ți dea fiori: până la vârsta de 18 ani, un copil american urmărește cam 200.000 de acte de violență. Dacă adăugăm cantitatea enormă de sex, alcool și droguri care apare pe micul ecran, ajungi să te minunezi cum de nu se încaieră toată lumea cu toată lumea, în mijlocul străzii.

Îngrijorarea adulților cu privire la efectele nocive ale televiziunii asupra celor mici nu își are, însă, rădăcinile într-un studiu dat publicității în 2007. Încă din anii '60, psihologii și pediatrii avertizau asupra influenței de nedorit pe care micul ecran îl are asupra micului telespectator. În 1968, dr. Benjamin Spock nota în cartea sa „Baby and Child Care”: „O educatoare mi-a semnalat faptul că puștii pe care îi are în grijă se bat mai des ca înainte, chiar neprovocați. Când a încercat să afle cauza, cei mici i-au răspuns că la fel fac și The Three Stooges, la televizor”. Exemple similare au tot fost înregistrate, de-a lungul vremii. De la urmările violenței catodice în viața de zi cu zi a copiilor și adolescenților și până la gesturile fatale, copiate după execuțiile văzute la televizor, părinții și oamenii de știință au marcat prea multe incidente nefericite.

Recomandarea specialiștilor este ca părinții să urmărească programele tv alături de copii, să selecteze ei - pe cât posibil - ce anume să vadă cei mici, să închidă televizoarele pe timpul mesei și al orelor de studiu și să le ofere odraslelor variante de distracție mai sănătoase. Chiar dacă asta implică și costuri mai mari.

ROMANIA LIBERA

Benedict reactionarul

Gelu Trandafir

Este limpede, Benedict XVI nu e interesat de prietenia trusturilor de presa. Nici nu ar avea de ce, nu poate candida pentru propria succesiune. Oricum, opinia publica nu ar avea un rol prea mare de jucat. Intr-un conclave, confratii cardinali nu rasfoiesc ziarele, nici nu se ghideaza dupa umorile vedetelor TV. Unde mai pui ca, asa cum spun catolicii, in astfel de decizii intervine si un personaj misterios, Duhul Sfânt, putin dispus sa plece urechea la ce este "trendy".

Discursul despre credinta si ratiune de la Regensburg a fost confirmarea ca Benedict XVI va aborda frontal teme care nu sunt "trendy". Evocand pericolul credintei lipsite de ratiune, Papa a iritat lumea islamica. Sugerand ca, dupa ce si-a pierdut credinta, Occidentul e pe cale sa-si piarda si ratiunea, a provocat si establishmentul occidental.

Iar Benedict XVI e pus pe "provocari". Acum a restaurat in depline drepturi liturgia de dinaintea Conciliului Vatican II, care era norma pana in anii '60. Se rosteste in latina, este mai lunga, iar preotul sta cu fata spre Rasarit, ca la ortodocsi, conducandu-si "autoritar", "nedemocratic" credinciosii catre Hristos. Papa si-a dat si binecuvantarea pentru o declaratie care reafirma ca Biserica lui Hristos subzista pe deplin in Biserica Catolica; spre deosebire de bisericile ortodoxe, care au continuitate apostolica, taine valide si sunt considerate bisericuri-surori (chiar daca nu sunt in comuniune cu Roma), bisericile protestante nascute din Reforma nu pot fi numite "bisericuri" in sens propriu, ci "comunitati ecleziale".

Voci indignate au acuzat pe loc "contrareforma", "pasi inapoi" pe calea ecumenismului promovat de Ioan Paul II, punerea intre paranteze a "reformatorului" Conciliului Vatican II.

Citind insa documentele, vom vedea ca liturgia tridentina nu fusese niciodata abrogata, doar ca acum nu mai e nevoie de aprobarea episcopului pentru celebrarea ei.

Apoi, declaratia "Responsa ad quaestiones" nu e nicidecum un document "retrograd", ci unul care clarifica si reafirma ceea ce a zis "iluminatul" Conciliu Ecumenic Vatican II. "Reformatorul" Conciliu spunea la fel de limpede ca Biserica lui Hristos "subzista in Biserica Catolica, carmuita de urmasul lui Petru si de episcopii in comuniune cu el". Mai mult, in anul 2000, cu binecuvantarea lui Ioan Paul II, o declaratie similara, "Dominus Iesus", reafirma "subzistenta unicei Biserici a lui Hristos in Biserica Catolica". Dar Ioan Paul II nu poate face "pasi inainte" pe calea ecumenismului, si Benedict XVI, care spune acelasi lucru, "pasi inapoi".

De fapt, sedusi de charisma lui Ioan Paul II, ziaristii il tratau pe fostul Papa cu ingaduinta, dar superficial. Tot ce era "controversat" era pus atunci pe seama gardianului credintei, Cardinalul Ratzinger. Ajuns Papa, Ratzinger a ramas in continuare "paratrasnet", nimeni nu-l acuza pe actualul sef al Congregatiei pentru Doctrina Credintei, Joseph Nevada.

Cardinalul Ratzinger, in predica rostita inaintea Conclavului, a denuntat "dictatura relativismului care nu recunoaste nimic drept definitiv". Or, Biserica tocmai cu lucruri "definitive" se ocupa, in timp ce relativismul ghideaza establishmentul media occidental.

O data cu deteriorarea starii de sanatate a fostului Papa, "specialistii" media care dau astazi verdicte au inceput sa se intreaca in speculatii privind succesorul. Inca din 1996 am vazut pus in pagina portretul defunctului Papa. Dar trimiterea la tipar a intarziat aproape un deceniu. In acest timp, marile publicatii duceau "in umbra" o munca febrila de identificare a posibilului urmas in scaunul Sfantului Petru.

Privind retrospectiv la tabelele cu candidati si stiind si unele tabele care, depasite de longevitatea fostului Papa, nu au vazut lumina tiparului, nu poti fi decat induiosati de ignoranta sau naivitatea celor care le alcatuiau. Multi "papabili" au murit inaintea celui pe care trebuiau sa-l inlocuiasca. Criteriile erau comice: are sanse un Papa din lumea a treia, din Brazilia, unde sunt cei mai multi catolici, sau din Africa, acolo se dezvolta Biserica cel mai bine; bulversata de polonezul Wojtila, Biserica merge acum pe mana specialistilor din Peninsula si vine aproape sigur un Papa italian; un Papa american nu are nici o sansa, deoarece SUA sunt singura supraputere etc.

Biserica nu intelege media, dar cel putin la fel de valabil este si reversul acestei afirmatii. Ne vom insela intotdeauna daca vom judeca Biserica Catolica sau Biserica Ortodoxa cu aceleasi criterii dupa care judecam partidele politice sau ONG-urile. Revolutii nu vor avea loc. Vor aparea cel mult schisme provocate de oameni ai bisericii care judeca tot prea lumeste. Daca vom astepta, totusi, revolutii si nu vom privi lucrurile intr-o desfasurare istorica ce se intinde timp de secole, chiar milenii, vom fi intotdeauna dezamagiti de "pasii inapoi" sau ne vom entuziasma naiv de "pasii inainte". Acum la moda sunt relatarile despre "pasii inapoi".

Gelu Trandafir este publicist